



Vit hittast í Bejing

Í sambandi við alþjóða ráðstevnuna, var alþjóðakvinnusamskipanin eisini á fundi í Keymannahavn.

Til tess at gera vart við ST-kvinnuráðstevnuna, sum hesaferð verður í Bejing í august mánaði í ár, spákaði henda "dukkar" í Bella Centrium.

Hon segði m.a.: "Eg eiti Rita, Marilu, Indira, Dania, Thuong, Leila-tou og Miyuki, bert fyri at nevna nokur nøvn.

Eg havi verið til gjøgnum nógv ættarlið, í øllum fólkslógum og mentanum og eg eri borgari í einum mentasamfelag.

Eg eri høvuðsleikari í

dukkusjónleikinum "Vatn merkir liv", sum verður framfurdur nógva staðni í 1995, í sambandi við, at Sameindu Tjóða fyllir 50 ár".

"Um menniskju eru rørsla so er vatn søgan.

Um menniskju eru dreymar so er vatn streymurin.

Um menniskju eru fólkíð so er vatn heimurin.

Um menniskju eru minni so er vatn áminningin.

Um menniskju eru livandi so er vatn sjálvt lívið".

(Leysliga umsett eftir Joan-Manuel Serrat: Dagny)

Hús í Íslandi

Eg eigi eini eldri hús í Grindavík, sum eg feigin vil býta um við hús í Tórshavn ella Kollafirði.

Í Grindavík er nógur arbeiði.

Tlf. 009-354-2-68471 -- Jón

sjónarmið

Ligeret eller anstændighed

Den profitable uge nr. 10 i sultens tegn!!!

Uge 10 står i profittens tegn, den uge hvor et virvar av statsoverhoveder skamroser og ned-sabler hinandens synspunkter – også meget gerne selvom det foregår foran de altid glimtende massemediers evigt udhungrede sensationslenser.

Over flæskestegen smaskes og pludres om en verdens evige uretfærdigheder – og det er som var man der selv. Ja man kan da ihvertfald forsøge sig via forestillelsens vej at skabe sig et magert billede af, hvordan det i virkeligheden må være med en opvågnet til indtørrede krummer og lunken malariabefængt brøndvand, mens man stille og roligt nyder vinkortets lyksaligheder.

Og ud af panorama-vinduet trykke rammer ser vi, hvordan disse velklædte og upåklageligt velnærede arrige kvinders protestmarch mod en verdens shipsedyr med fakler og tilråb ebber ud, og mørket indhenter dem og lyden dør hen.

Det sidste vi hører er et nærmest panisk ulidenskabeligt opråd med »ligeret til kvinde-kønnet«, før de forsvinder rundt om hjørnet, og roen og den rene samvittighed atter indfinder sig i det næste nervøse mandsdominerede legeme.

Det forfærdelige, og efterhånden misbrugte ord, »ligeret og kvinde-sag«, klinger så smældende negativt i det automatisk afvisende øre, der snart omtrent ikke længere er i stand til at forstå disse beskyldende udgydelser, og endnu et menneske samler skamfuldt sine ben og fortrækker uforstående.

Men hvad ved disse forkælede kvindelige individer om ligeret, hvis mægtige bølgende buge bugter sig under disse underhagers, for nogle, manglende forståelse for nogle menneskers virkelige problemer.

For der er mennesker, for hvem et hjem med morgenmad er et fremmedord, og for hvem angsten for dem der banker på døren driver dem ind under sengen, og for hvem menneskelighed er et familieært begreb – ihvertfald for nogle, og dog alligevel ikke så få.

Omhandler det ligeret – ligeret til at blive pint og misbrugt ligemeget, eller et langt mere vidstrækk-



Ola Jákup Joensen, le-
andi í Keymannahavn
skrivur:

ende ord og begreb – anstændighed.

Hvad er andstændighed for et menneske, og hvad er anstændighed for tilskueren?

Det er ikke et spørgsmål om at sammenligne elendigheden eller filmstjernernes boblebad, men om hvad der er anstændigt for et menneskes liv og levned, og modet til at skue omverdenen, familien og virkeligheden contra dem selv.

Og mens de forglemte røde strømper sutter på deres aflagte størkede bind, og uforklarligt dører hen med et billede af en gravid Arnold Swartznegger dækkende det ganske iris, raller 1/5 del af verdenen i tørst og hunger, mens de andetsteds bomber hinanden over børnene der søger efter ris i støvet.

Ligeretten i Danmark gjalder hen over hovedet på et folk der ikke slås med andre end dem selv og deres livsvedsægerske, og en voksende halvdel opvækst med skiftende foreldre og en evigt nagende skyldfølelse.

Mennesket er stærkt, og hos den svage synes styrken uovertruffen, når velfærdets pyldren sammenlignes med den virkelige nød hos de alt for mange udsatte i deres uretfærdige verden – kan vi virkelig vove?

Trods fremgang fra fordums pest og kolera, så er målet for de fleste mennesker endnu den dag idag anstændighed,

og nutidens »Pigen med svovlstikkerne« står uden for dit vindue og kigger med dig over skulderen i »Beverly-hills klynke-time«, mens hun sultent drømmer om retfærdighed og fantaserer om anstændighed.

I teorien burde de fattige bistandsmodtagende landes ledere have så megen anstændighed, at de formåede at disponere mængden af donorkroner, sådan at de faldt de oprindelige mål til gode fremfor luksuriøse hjemmehavere og firhjulstrukne biler, og målbevist ikke blev anvendt til andet end det oprindelige formål – nemlig udvikling, uddannelse, humanitær hjælp og almen oplysning.

Men hvem skal en såkaldt civiliseret verdens hængebugssvin iført diamanter og silke så sælge deres våben til, hvis de underudviklede landes befolkninger ikke gider slå hinanden ihjel – ja for vi gider ihvertfald ikke.

For hundrede år siden var det anstændigt med lidt varme og lidt brød.

Idag spørger vi om det ikke var noget med en granat – og isåfald er brødet gratis.

De globalt omdiskuterede sociale-, økologiske- og menneskerettigheds-faktorer blomstrer den dag idag bedst på papiret, og det er svært at realistisk se en ende på en anselig del af menneskehedens lidelser, men officielt teoretisk går det såmænd delvis nogenlunde.

Pressens årvågenhed på det sensationelle område med kulørte billeder af habitklædte bodyguards og militærklædte ledere iført for store og for mørke solbriller, overskygger det virkelige og langt mindre sælgende problem: Kan vi hjælpe, ønsker vi at hjælpe, og isåfald hvordan gør vi det bedst?

Det udhungrede tiggende barn med de store våde øjne omkranset af fluer, forstummer ikke længere samtalen eller mindsker appittiten over kaffebordet hjemme hos Jensens. Der skal mere end lig på bordet i primetime sendetid i 90'erne.

KRAMBAFÓLK

Sókt verður eftir einum kramba-fólki til handlin og goymsluna hjá Rúsdrekkasölu Landsins í Tórshavn.

Arbeitt verður fulla tíð og fevnir starvið í høvuðsheitum um kassaavgreiðsiu, kundavegleiðing og krambaarbeiði annars. Dentur verður lagdur á, at starvsfólkið er álitandi og fyrirkomandi og hevur hug til at seta seg inn í tey nýggju viðurskifti, sum gera seg galdandi, fyri til fulnar at røkja eitt arbeiði sum hetta.

Starvið er lønt í 7. lønarflokki sambært sáttmála ímillum Starvsmannafelagið og Føroya Landsstýri.

Skrivligar umsóknir skulu vera stovninum í hendi í seinasta lagi 27. mars.

Rúsdrekkasöla Landsins

Hoyvíksvegur 51

Postrúm 3069, 110 Tórshavn

2 Toyota Corolla

bíligar til sølu.

Tlf. 14363